

[Finansministeren.]

styrelser meddelelse om, at der kun i særlige tilfælde ville blive givet adgang til at søge bevillingsmæssig hjemmel på tillægsbevillingsloven til afholdelse af udgifter, der ikke på forhånd var tiltrådt af finansudvalget, og at man således ved udarbejdelsen af tillægsbevillingsforslaget for indeværende år ville følge stort set samme principper som i fjor. Dette er netop for nogle dage siden blevet fulgt op med en påmindelse om de principper, der kommer til at gælde for dette års tillægsbevillingsforslag.

En yderligere reduktion af tillægsbevillingsønskerne skulle i fremtidige finansår blive mulig med indførelsen af et rammebevillingssystem. Det er mit håb, at vi snarest muligt kan tage dette næste skridt på vejen til et enklere og bedre bevillingssystem. Efter dette vil der for en institution eller et afgrænset udgiftsområde blive givet én bevilling for samtlige udgifter bortset fra tilskud, der som hidtil vil kræve særskilt bevilling. Der vil samtidig blive angivet visse regler for, hvorledes der for enkelte udgiftskategorier kan disponeres inden for rammebevillingen.

Det vil endvidere blive tilstræbt, at der skabes klare og faste retningslinjer for, hvornår der skal søges bevilling, hvad der skal søges bevilling til, og hvilken dispositionsadgang bevillinger giver styrelserne. Det vil for den enkelte institution i anmærkningerne blive angivet, hvilke opgaver rammebevillingen vil blive brugt til at løse, og hvilket aktivitetsniveau de forudsætter. Der vil tillige blive opstillet en bemandingsplan, der angiver, hvor stort et personale der kan aflønnes inden for den givne ramme. De enkelte styrelser vil i øvrigt frit kunne disponere over rammebevillingen inden for de begrænsninger af almindelig eller speciel art, der er fastsat i anmærkningerne eller i gældende love og bestemmelser, f. eks. normeringslov, regler for udbetaling af vederlag o. lign. Det vil således som hovedregel blive muligt at udnytte besparelser på én udgiftskonto til i

det samme finansår at afholde større udgifter på en anden konto. Adgangen til regulering af selve rammebevillingen på tillægsbevillingsloven vil samtidig blive stærkt begrænset.

Et forslag til et sådant rammebevillingssystem blev drøftet i finansudvalget i foråret, og man kan vel sige, at det blev mødt med interesse. Da der imidlertid blev udtrykt ønske om en grundigere behandling, inden man eventuelt gik over til denne nye form, enedes man om ikke at gennemføre systemet for 1965-66. Rammebevillingerne er genstand for fornyede drøftelser, således at spørgsmålene om det nye bevillingssystem kan være helt afklaret, når institutioner og styrelser i løbet af foråret og sommeren skal udarbejde deres bidrag til finanslovsforslaget for 1966-67.

Der er dog allerede i det nu fremsatte finanslovsforslag foretaget forskellige ændringer af anmærkningernes affattelse. De har dels i sig selv værdi som baggrund for de søgte bevillinger, dels vil de kunne lette overgangen til rammebevillinger. For det første indledes anmærkningerne til de enkelte hovedkonti — som regel et institutionsbudget — med en kort redegørelse for den pågældende institutions arbejdsområde, samtidig med at det angives, hvilke forudsætninger med hensyn til aktiviteten der ligger bag de søgte bevillinger. For det andet er anmærkningerne til lønnings- og medhjælpskonti udbygget med personaleoversigter, der indeholder oplysninger om det forventede personaleantal, som danner grundlag for de søgte bevillinger. Personaleoversigterne omfatter både tjenestemænd, overenskomstansatte og personale med andre ansættelsesformer. Selv om de ikke kan betegnes som fuldstændige, udgør de et væsentligt fremskridt i forhold til de personaleoplysninger, der tidligere er givet.

Inden jeg i øvrigt går over til en omtale af finanslovsforslaget, skal jeg kort redegøre for den statsfinansielle stilling i indeværende år, således som den tegner sig i dag. Der foreligger ganske vist endnu kun endelige